

at prøve sig frem. Det har vist sig, at den Vej, man der slog ind paa, har virket heldigt, og derfor ønsker man nu at fortsætte ad den Vej. Meningen var oprindelig, at man først vilde udvide Sognefogedens Kompetence paa de forskellige Steder og se, hvorledes det virkede. Ministeriet har imidlertid foretrukket straks at gaa til at udvide den Regel, man har for København og Købstæderne, til Landkommunerne, og det kan vi for vort Vedkommende fuldt ud slutte os til; Ministeren haaber — og det samme haaber jeg —, at det kun vil ske i de større Kommuner, hvor man virkelig har Personale til at udføre disse Forretninger, ellers vil der let fremkomme den Inkonsekvens, at disse Pantefogder faar større Kompetence end Statens Embedsmænd. Udvidelsen af Sognefogdernes Kompetence gaar jeg ud fra vil komme i et senere Lovforslag. Denne Regel vil baade medføre mindre Udgifter og en Simplifikation af Forretningssagen.

Til Slutning kan jeg ikke tilbageholde den Udtalelse, at jeg er glad over, at den højtærede Justitsminister, naar han foreslaar Ændringer i Retsplejeloven, ikke paa-byrder Statskassen de store Udgifter, der er forbundet med at lade den gamle Retsplejelov optrykke med alle de Ændringer, som senere er kommet. Naar jeg i sin Tid fremsatte Lovforslag om Ændringer i Retsplejeloven, husker jeg, at det daværende ærede Medlem Hr. Steincke altid bebrejdede mig, at jeg ikke lod foretage en saadan Optrykning, men disse Udgifter er store, og jeg ser med Glæde, at den højtærede Justitsminister nu paa dette Omraade gaar samme Vej, som jeg gik, og venter med Optrykningen, indtil man kan faa et Optryk med alle de Ændringer, som vi allerede paa det nuværende Tidspunkt kan forudse maa komme i en nær Fremtid.

Axel Møller: Ogsaa mit Parti ser med Sympati paa det foreliggende Lovforslag, men da der har været visse Betænkkeligheder under Sagens Forberedelse og ogsaa i Landstinget, og da jeg finder, at Affattelsen kan give Anledning til Indvending, vil jeg, naar Tiden dertil kommer, foreslaa, at Lovforslaget underkastes en kortvarig og velvillig Behandling i et Udvalg, hvor man ogsaa søger at fjerne den Disharmoni, der unægtelig findes mellem Lovforslagets Bestemmelser og de nu-gældende Regler om Udpantning. Efter Lovforslaget kan enhver af Kommunalbestyrelsen udenfor eller indenfor dens faste Personale antagen Person uden nogen som

helst Kvalifikationer og uden nogen som helst Begrænsning med Hensyn til Fordringens Størrelse eller med Hensyn til Udpantningen og dens Genstand foretage disse Udpantninger. Det staar i absolut Disharmoni med de almindelige Regler om Udpantning. Jeg har i og for sig ikke noget imod at faa disse udvidet, men jeg vil, som sagt, dog henstille, at vi ser lidt nærmere paa denne Sag i et Udvalg.

Henningsen: Jeg kan takke den højtærede Justitsminister for Lovforslaget. Dets Gennemførelse vil blive hilst med Tilfredshed i de kommunale Organisationer. Det gælder baade de samvirkende Landboforeninger og Landkommuner med bymæssig Bebyggelse. Gang paa Gang har vi overfor Justitsministeren paapeget, hvor utidssvarende den nuværende Sognefogedinstitution var, naar Talen var om at opkræve Skatter og udpante for Skat. Særlig i de større Kommuner, hvor der er mange Restancer, har det vist sig absolut paa-krævet at foretage en Ændring. Jeg er ogsaa glad for, at der ikke er sat nogen bestemt Grænse mellem, hvem der har Ret til at ansætte Pantefogder og hvem ikke. Det er en af de Ting, vi har drøftet i de kommunale Organisationer, hvor langt man kunde gaa ned paa dette Omraade. Jeg takker Ministeren, fordi han har løst Spørgsmaalet paa den Maade, som her er sket. Forslaget siger jo, at alle Kommuner, hvis Indbyggerantal er 2 000 eller derover, har Ret dertil, og de, hvis Indbyggerantal ligger derunder, kan faa Tilladelse til at ansætte Pantefogder, naar de kan faa Amsraadets Samtykke. Der kan maaske være Kommuner — det er ogsaa sagt her —, der ikke er interesserede deri, men det kan ikke siges at være Tilfældet i al Almindelighed. Der kan være meget smaa Kommuner, der egentlig udgør en Del af en større Købstad, og som ligger paa Grænsen af denne, og de er i højeste Grad interesserede i efter den Form, Forslaget nu har faaet, at kunne faa Adgang til at ansætte Pantefogder. Jeg hilser derfor Forslaget med Tilfredshed.

Justitsministeren (Steincke): Jeg takker for den velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet. Og jeg maa jo af de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Axel Møller fremsatte, gaa ud fra, at den Udvalgsbehandling, som jeg i øvrigt ikke kan have noget imod, maa blive kortvarig. Det ærede Medlem Hr. Rytter støttede jo ogsaa Tanken i Lovforslaget, og den Indvending, han nærmest havde at gøre, vedrørte i